

Díky za všechno, co nebylo i bylo...

PhDr. Mgr. BLANKA ČERVINKOVÁ
(5. 3. 1942 – 13. 10. 2002)

Některé vzpomínky se nepíší lehce. Tato je jednou z nich. Psát v čase minulém o člověku, jehož jste znali více než polovinu života, není snadné. Psát v čase minulém o Blance už vůbec ne.

Blanka byla ženou v množném čísle. Kromě nevšedního půvabu a gracie měla veškeré předpoklady k tomu stát se ve světě hudby uznávanou osobností, a také se jí stala. Jako viceprezidentka Mezinárodní asociace hudebních knihoven IAML v letech 1992–1995 reprezentovala českou muzikologii způsobem hodným následování. Z hlediska profese tak mohla uplatnit své mimořádné jazykové a organizační schopnosti, z hlediska lidského vlastní rozvahu, velkorysost a charakter. S tím vším bezesporu souvisí i její editorská a vydavatelská činnost, kterou zasvětila nejen dílu Bohuslava Martinů a Antonína Dvořáka, ale i tvorbě terezínských autorů – Pavla Haase a Hanse Krásky. Z posledních sil se Blanka Červinková cele upjala k napsání monografie “Zmařený život skladatele Hanse

Krásy”, která se měla stát jakýmsi vyvrcholením jejího konání.

Blanku jsem poznala zprvu jako kolegyni, později jako přímou nadřízenou, když mne přijala po mém návratu do hudebního oddělení Městské knihovny v Praze. Pod jejím vedením jsme spolu s dalšími (v podmínkách v čase běžného užívání PC takřka neuvěřitelných) doslova vyvzdorovaly vznik uznávaných bibliografických katalogů Bohuslava Martinů a Antonína Dvořáka. Atmosféra, jež mezi námi při této úmorné a zdánlivě nikdy nekončící práci panovala, byla rovněž neuvěřitelná:

trpělivost, píle, humor, chvilky oddechu a hlavně vzájemné porozumění přinesly kýžené ovoce. A ovoce, to Blanka milovala, stejně jako krásné květiny, dobré víno, umění a – život.

A tak se s Tebou, Blanko, loučím veršem Jiřího Ortena, který v Deváté elegii napsal: *díky za všechno, co nebylo i bylo...* Činím tak s vědomím, že také za mými slovy zůstává cosi nedořečeného.

Marie Valtrová

